

Szerkesztői asztal

A Kiskunmajsai Városi Könyvtár június 1-jén Tiszatáj-estet rendezett. Vörös Lászlóval, Annus Józseffel és Olasz Sándorral Kozma Huba beszélgetett.

*

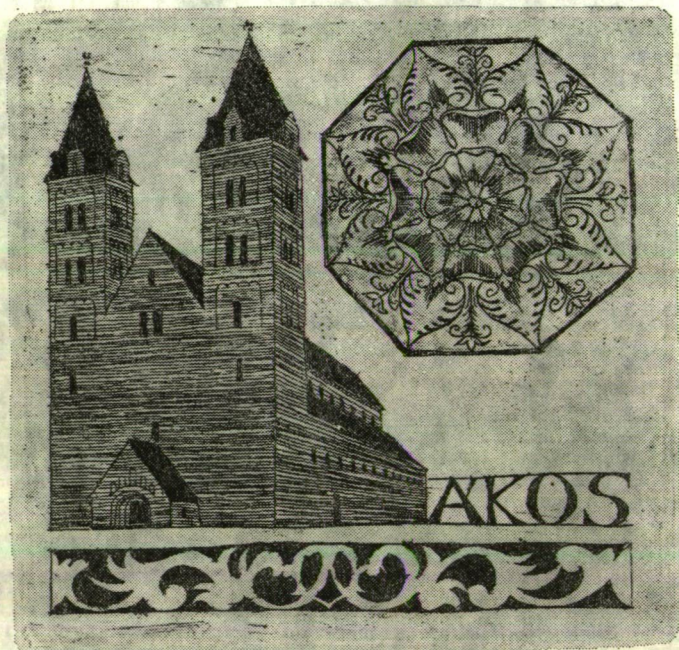
Májusi számunkban közöltük Tár Sándor Ami marad(t) c. versét. A versbe — nyomdai okokból — sajnálatos hiba került. Az ominózus szövegrész — immár pontosan — a következő:

Vagy néznélek csak én. És te „csak” éreznéd, hogy nézlek...

De itt van nekem a kert. A holdfény jól áll nekem. És sose fázom. Neked pedig ott van az izlésed, amely kőre és elmélázásokra tartott méltónak engem.

Ha nem lennék ilyen veszélytelen és képes lennék örülni és felkeresni az öröm forrásait és barátaid valamelyike nem hagy nálad egy könyvet egyszer; „Nemrég halt meg; én is későn figyeltem fel a dolgaira. Nem lepődnek meg, ha Neked is tetszenének.”

— akkor alighanem sosem lett volna (ily haszontalanul) ismerősöm köldököd, hasad, a napszemüved, a vállad s az udvariasság szünetjele szenvedélyes [arcodon.

CSEH GUSZTÁV RÉZKARCA